

ארץ ישראלי מגלם זן חדש של אספנים נלהבים הרוכשים את אוספיהם באינטרנט. כחלק מעיסוקו בזהות, שכול קיטש ומוות, הסמלה וייצוג הוא אוסף באובססיביות ממורבליה של השואה. בעבודתו **אוסף ה-eBay שלי** (2008) הוא מציג בתוך ויטרינות את אוסף מזכרות השואה שהוא רכש באתר eBay לצד תיעוד אינטרנטי המאשר כביכול את האותנטיות של החפצים: גרסאות שונות של הטלאי הצהוב, כלי אוכל ישנים של אסירים במחנות ריכוז, תמונות מהגטו, בובה של ילדה מהמחנות, חולצות עם הדפסה של טלאי צהוב וחומות של היודנראט. חלק מהחפצים אותנטיים, אחרים מזויפים – הם נוצרו כדי להימכר בתעשייה זו כי יש להם ביקוש; כי גם הם מצאו את דרכם לסל הקניות. ישראלי מתעניין בתעשיית חיקויים זו כתופעה תרבותית המשקפת את זילות ומסחור השואה, את האופן שבו הזיכרון ההיסטורי נכפף להגיון צרכני ומתורגם לשפה שיווקית, ואת הבנאליות הכרוכה בקונבנציות של ייצוג וזיכרון שאיבדו את ממשותם. מבטו הרפלקסיבי והאירוני נוגע בהקשר זה גם לעניין המניפולטיבי הכרוך בייצור חפצים נחשקים באשר הם, תוך נטילת אחריות על חלקו בפס ייצור זה כאמן. היצר האספני של ישראלי בא לידי ביטוי גם בקיר המלחים שלו הכולל עשרות תצלומים ממוסגרים של מלחים שנשלחו כגלויות מאירופה אל מעבר לים בתקופת מלחמת העולם השנייה. גם אלה נאספו דרך אתר האינטרנט eBay, אך מה שהחל כעניין אישי בדימויים נוסטלגיים בעלי מטען רגשי התפתח למחקר חזותי טיפולוגי של סוגי הצלמניות, האביזרים, התפאורה והרקע שכנגדו צולמו המלחים. הדימוי של המלח כאייקון עם ניחוח הומוסקסואלי רומנטי משתלב היטב בעולם דימויי הקלישאות והפאתוס של ישראלי. מלאכת האיסוף, המגע האישי, המסגור הפרטני והסידור הסדרתי על פני הקיר – כל אלה מוסיפים רובד נוסף המטשטש בין זהות האמן לזו של האספן.

